

Чудната воденичка.

(Народна приказка).

ъ старо врѣме живѣли двама брата. Голѣмниятъ билъ богатъ, а малкиятъ—сиромахъ. Богатиятъ билъ зълъ и скжперникъ, а малкиятъ—добродушенъ и веселъ.

Въ тогавашнитѣ врѣмена срѣщу голѣмнитѣ праздници хората слагали на двора пълна трапеза съ разни ястия за добритѣ духове. А около трапезата прѣскали зърна за птицитѣ. Голѣмниятъ братъ отъ скжперничество нищо не оставялъ на двора; а малкиятъ слагалъ каквото се намѣрило въ кжщата му.

Една година срѣщу праздника на *русалжитѣ* малкиятъ братъ останалъ безъ храна, та нѣмало що да сложи на добритѣ духове. Става той и отива при батя си да му иска храна. Слѣдъ дълги молби той се съгласилъ, но подъ едно условие: да занесе на самодивската планина хлѣбъ, жамбонъ и гостби за злитѣ духове.

Малкиятъ братъ се много уплашилъ, но гладътъ го принудилъ да се съгласи. Взелъ нѣщата отъ брата си и се опжтилъ къмъ жилището на злитѣ духове. Вървѣлъ той напрѣдъ и не поглеждалъ на страна. Стигналъ до политѣ на планината и се позамислилъ: да върви ли по-нататѣкъ, или да се завърне назадъ.

Въ това врѣме единъ старецъ се обадилъ отъ страна и го попиталъ: